

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Epistola Ioannis Antiocheni, ceterorumque qui cum ipso erant, ad clerum
Constantinopolitanum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

quam & Memnonem exauctora-
uimus, & ab omni ecclesiastica
functione amouimus: reliquos
vero huius iniquitatis corum so-
cios excommunicationi subieci-
mus, donec capita, quæ Cyrillus
Apollinarii, & Eunomii, & Arii
peruersis dogmatibus plena euil-
gauit, abiiciant & anathemati-
zent, ac iuxta pietatis vestrae de-
cretum communiter nobiscum
confessum celebrent, controuer-
siasq; qua conuenit diligentia &
quiete vna nobiscum discutiant,
& pium sanctorum patrum do-
gma confirment. Quod vero tar-
dius aliquanto aduenerim, aliud
causa fuit. Nam si terrestris iti-
neris interuallum (terra enim ve-
nimus) pietas vestra spectauerit,
magna profecto celeritate nos i-
ter hoc confecisse comperiet: si-
quidem quadraginta mansiones
ge distat An-
tiochia ab E-
pheso, quar-
cum lic per-
fundere co-
natur.

peragrauimus, nulla vnquam a
progrediendo relaxatione vii,
quemadmodum Christo dilecta
vestra maiestas ex earum ciuita-
tum incolis, per quas iter fecimus,
facile intelligere potest. Fames
præterea, quæ Antiochenam ci-
uitatem vehementer afflixit, &
quotidianæ populi perturbatio-
nes, & ingens præter tempus vis
imbrium, quæ torrentibus inun-
dantibus in discrimen ciuitatem
adduxerat, non paucos quoque
dies in supradicta ciuitate nos de-
tinuerunt.

*Epistola Ioannis Antiocheni, ce-
terorumque qui cum ipso erant,
ad clericum Constantino-
politanum.*

INTELLEXIT haud dubie
pietas vestra iniquas temera-
riasque Cyrilli Alexandrini, Me-

naðiñorðr, Kύειλον ἡ Μέριον
να, ἡ πάσις ὑπεριστάσική λεῖσηρ-
γίας ἀλοτείος πεποίηαμδυ. Σὺ
δὲ λοιποὶ, σὺ ταῦτα τῆς παρα-
μίας αὐτοῖς κοινωνίσατες, ἀλιω-
νήτοις πεποίηαμδυ, ἔως αὖ τὸ κα-
φάλαια τὸ ὄρθρα Κυείλου ὅπερ-
φέντε, τῆς Απολιναίου, ἡ Ευο-
μίου, ἡ Αρέιου κακοδεξίας γέμοντα,
ἐπεδάλωσι. Εἰ διάδεμα πονος, ἡ καὶ
τὸ τῆς ὑμετέρας διστοίας γερμα-
νονή στὸ ἥμιν συνεδρύσαστες, πο-
λιορχοὶ ἡ ἀκρίβειας τὸ τε Κυπρίας εστι
όμην ἴδωσι, ἡ τὸ διστοίας ἥμιν πε-
ρεν βεβαγώσασι δόγμα. οὐδὲ τῆς
ἔμης βερευτῆς ἵστα ὑμῖν ἡ διστοί-
ασια, ὡς τοὺς τὸ χερούλου διστοίας
τῆς ὁδοῦ διὰ γῆς γένεται ὑμῖν ἡ ὁδὸς γε-
νῶνται. σφόδρα ἐπεταχειώδη.
πεπαρθειόντα γένεται μονας αἱδινούμην,
μηδεμιας αἴλανχης καὶ τὴν πορειαν
διστοίασσεν. ὡς ἔξειν ὑμῖν τῇ
φιλοχείᾳ βασιλείᾳ ὄρθρα τὸ τη
καὶ τὴν ὁδὸν πόλεις οἰκοιώτων μα-
θῶν. τοὺς δὲ τούτοις καὶ ὁ λιμενικῷ
τὴν Αντιόχειαν φύσιμος, ἡ αἱρεθ-
έσας ἡμέραν τεταχεῖ τὸ ἥμιν,
καὶ ἡ * ὄρθρα τὸ κυρον σφοδροτάτη
φύσιμη ἐπομέστα, ἡ καὶ νίνδων
τὸ τὸ γεματτέρων ἐπίγαμε τὸ τὸν,
ἐκ ὀλίγας ἡμέρας ὑμᾶς εἰς τὴν τε-
ειρημόνιαν ἐπειδε πόλιν.

Επιστολὴ Ιωάννου Ἐπισκόπου Αν-
τιοχείας, ἡ τὸ σωτὴρική
τὸ Κωνσταντινουπόλεως
κλῆπτη.

ΕΓΝΩ που πάντας ὑμῖν ἡ διλά-
ζεια τὸ ἀδίστητος ἡ ὄρθρομας
τὸ Κυείλου τὸ Αλεξανδρέως, ἡ

ANNO CHRISTI 431. Μέμινον τῷ Εφεσίου, καὶ τῷ σωὶ αὐτοῖς, ὅπα τὸ γεάμα τῷ διοστέστων καὶ φιλοχεισῶν ἡμῖν βασιλέων σωεδρόσαντων γεγλυπτία. διὸ αἰαγκύ^④ ἀπέπληργεισιν ωνεῖσαι ὑμῖν τῇ διοστέστῃ, ὡς ἐκεῖνα μὴ ἄπαντα τὰ τοῦ αὐτῶν πολυπέντε, ἵστος δράχυς καὶ ^⑤ τὸ περιφίτελον τῆς χρυσῆς αὐτοὶ δὲ ^⑥ τῶν τα πολυπέντες, ὃ τε Κύριλλος οἱ Μέμινον, ὡς ἔξαρχοι τῆς αἰαγκύς καὶ πρατούμας ψυρόμενοι, ὁφέλημέντοις, ἀλλοιωνήτοις πεποικαρθεῖ, ἔως αὐτὸν τὸ σύνετον ^⑦ προνότες πλημμέληνα, τὰ τε αἴρετα καὶ φάλαγα Κυρίλλου τῷ Αλεξανδρέως αναδηματίσοις, καὶ τὸν τίτιν τῷ ἀγίῳ πατέρῳ, τῷ σὲ Νικούτῃ τῆς Βιζυνίας σωασθείσαντων, ἀδόλως κατεδέξωνται. μὴ Τίνιν δορυβόλην τε τὸν ὑμετέρων βλαβέαν τῷ Σταύτῳ ποιεῖν εἰωδότων οὐδεμίαν γεισών, ὡς οὐδὲ ἐδηλώσαμεν, ἔχα τὰ πρατούματα τοῦ αὐτῶν πολυπέντε. Εὖτοι καὶ τῷ διοστέστῃ φιλοχεισῶν βασιλέων ἐγνωσθεῖν, καὶ τοῖς μεγαλοπρεπεσάτοις καὶ σόδεξοπέτοις ἀρχοῖσι.

Ἐπιστολὴ τῷ αὐτῶν, πρὸς τὰς
civitates Κωνσταντινουπόλεις
σύκληπτον.

Τῇ θεοφιλεῖ καὶ φιλοχεισῶ συκλή-
πτῷ ἡ ἀγία σωόδος^⑧ cū καείω
χαίρειν.

ΛΙΑΝ ξλυρδύμῳ, σινείων με-
λανὸν ἐπομέω τῷ ὑμετέρῳ μεγα-

mnonisque Ephesii, & ceterorum qui cum ipsis sunt, machinationes contra omne fas & ius: qui contra piissimorum Christiq; aman- tium imperatorum nostrorum li- Non prius- teras inter se confessum constitue- tum, sed pu- blicum & le- gitimum in- necessarium duximus, pietatem vestram certiorem facere, omnes illorum conatus & machinatio- nes, iuxta prophetæ dictum, araneæ telam esse. Illi autem qui haec Ioseph. 59. ausi sunt, ut temeritatis, iniquita- tis, confusionisque autores, Cy- Sed totum id rillus & Memnon, a nobis exau- fructus nam schismati- torati, atque episcopali dignita- in catholicos nullum ins te exuti sunt: ceteros vero qui eo- obtinent. rum confessui adesse voluerunt, excommunicationi subiecimus, donec proprio errore agnito, hæ- retica Cyrilli Alexandrini capita anathematizent, fidemque san-ctorum patrum, qui in Nicæa Bi- thyniae quondam conuenerunt, sincero animo complectantur. Ne quis igitur ex eorum numero, qui seditiones excitare solent, ve- stram pietatem conturbet: nam temerarii & illegitimi illorum au- sus, ut iam significauimus, nullam Si nullam penitus vim habent. Hoc ipsum vīm habe- quoque pio Christique amanti rent, Nesto- imperatori nostro, ceterisque ma- rins in exilio non perirent. gnificentissimis celeberrimisque principibus indicauimus.

Eorumdem ad senatum Con-
stantinopolitanum
epistola.

Pio Christoque dilecto senatu
sancta Synodus in Domino
salutem.

MAGNO sane animi dolore Schismati-
hoc ipso afficimur, quod semper sacra
membrorum nostrorum excisio- Scornant.
D d d iij